

PARACLISELE MAICII DOMNULUI

LUCRARE PUBLICATĂ
CU BINECUVÂNTAREA
PREFERICITULUI PĂRINTE

DANIEL

PATRIARHUL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC
ȘI DE MISIUNE ORTODOXĂ
BUCUREȘTI - 2013

Redactor coordonator: Arhim. Chiril Lovin
Tehnoredactor: Fericirea Chichidopolo
Copertă: Florin Leonte

Toate drepturile rezervate
EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC
ȘI DE MISIUNE ORTODOXĂ
ISBN 978-973-616-341-8

**PARACLISUL
PREASFINTEI NĂSCĂTOARE
DE DUMNEZEU**
(numit și *Paracelisul întâi*, sau
Paracelisul mic)

Alcătuire a lui Teostirict Monahul; după
alții, a lui Teofan.

Acest paracelis se cântă la întristarea
sufletului și la vreme de nevoie

Preotul, după ce își pune epi-
trahilul și felonul, deschide dvera
și dă obișnuita binecuvântare
din fața Sfintei Mese, zicând:

**Binecuvântat este Dumnezeuul
nostru, totdeauna, acum și
pururea și în vecii vecilor.**

Strana: Amin.

Dacă nu este preot de față, în
locul binecuvântării de mai sus

diaconul, monahul sau mireanul va rosti:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

Apoi se rostesc rugăciunile începătoare:

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție.

Împărate ceresc, Mângâietorul, Duhul adevărului, Care pretutindeni ești și toate le plinești, Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi (**de trei ori**).

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercețează și vindecă neputințele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluiește (**de trei ori**), Slavă..., Și acum...

Tatăl nostru Care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău, vie Împărăția Ta, făcă-se voia Ta precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea spre ființă dă-ne-o nouă astăzi, și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

Dacă este preot de față, zice:

Că a Ta este Împărăția, și puterea, și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Dacă nu va fi preot de față, diaconul, monahul sau mireanul va rosti:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

Doamne, miluiește (de 12 ori) Slavă..., Și acum...

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeu nostru.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru adevărul Tău; auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrajmașul prigonește sufletul meu și viața mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morții cei din veac. Mâhnit e duhul în mine și inima mea încremenită înlăuntrul meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugețat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu însetat de Tine ca un pământ fără de apă. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ți întoarce

fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se pogoară în groapă. Fă să aud dimineața mila Ta că la Tine mi-e nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrăjmașii mei, că la Tine alerg, Doamne. Învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeuul meu. Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății. Pentru numele Tău, Doamne, dăruiește-mi viață. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu. Fă bunătate de stârpește pe vrăjmașii mei și pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Slavă..., Și acum...

Aliluia, aliluia, aliluia, slavă
Ție, Dumnezeuule ! (de trei ori).

Și îndată se cântă, pe glasul al 4-lea:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului (de trei ori).

Apoi troparele acestea,
glasul al 4-lea:

Către Născătoarea de Dumnezeu acum cu osârdie să alergăm noi, păcătoșii și smeriții, și să cădem cu pocăință, strigând din adâncul sufletului: Stăpână, ajută-ne, milostivindu-te spre noi; grăbește, că pierim de mulțimea păcatelor; nu întoarce pe robii tăi deșerți, că pe tine singură nădejde te-am câștigat (de două ori).

Slavă..., Și acum...

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune

puterile tale noi, nevrednicii. Că, de nu ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi, pururea, din toate nevoile.

Apoi: Doamne, miluiește (de **trei ori**). Slavă..., Și acum...

Psalmul 50

Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și, după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea. Spală-mă întru totul de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește. Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție unuia am greșit și

rău înaintea Ta am făcut, așa încât drept ești Tu întru cuvintele Tale și biruitor când vei judeca Tu. Că, iată, întru fărădelegi m-am zămislit, și în păcate m-a născut maica mea. Că, iată, adevărul ai iubit; cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei și mai mult decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele cele smerite. Întoarce fața Ta de către păcatele mele și toate fărădelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi mie bucu-

ria mântuirii Tale și cu duh stăpânitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale, și cei necredincioși la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta. Că de-ai fi voit jertfă, Ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoința Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

**Canonul Născătoarei
de Dumnezeu,
glasul al 8-lea,
se pune pe 4, fără irmoase.**

Cântarea I

Irmosul:

Apa trecând-o ca pe uscat și din răutatea egiptenilor scăpând, israeliteanul striga: Izbăvitorului și Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

De multe ispite fiind cuprins, către tine alerg, căutând mântuire; o, Maică a Cuvântului și Fecioară, de rele și de nevoi mântuiește-mă.

Asupririle chinurilor mă tulbură și de multe întristări se umple sufletul meu; alină-le, Fecioară, cu liniștea Fiului și Dumnezeului tău, ceea ce ești cu totul fără de prihană.

Slavă...

Pe tine, ceea ce ai născut pe Mântuitorul și Dumnezeu, te rog, Fecioară, izbăvește-mă din nevoi, că, la tine scăpând acum, îmi tind și sufletul, și gândul meu.

Și acum...

Fiind bolnav cu trupul și cu sufletul, cercetării celei dumnezeiești și purtării tale de grijă învrednicește-mă tu, Maica lui Dumnezeu, ceea ce ești bună și Născătoarea Celui bun.

Cântarea a 3-a

Irmosul:

Doamne, Cel ce ai făcut cele de deasupra bolții cerești și ai zidit Biserica, Tu, pe mine, mă întărește întru dragostea Ta; că Tu ești marginea do-

ririlor și credincioșilor întărire, Unule Iubitorule de oameni.

Folositoare și acoperământ vieții mele te pun pe tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; tu mă îndreptează la adăpostirea ta, ceea ce ești pricina bunătăților și credincioșilor întărire, una întru tot lăudată.

Te rog, Fecioară, risipește-mi tulburarea sufletului și viforul necazurilor mele, că tu, Mireasă dumnezeiască, pe Hristos începătorul liniștii ai născut, ceea ce ești de Dumnezeu fericită.

Slavă...

Ceea ce ai născut pe Făcătorul de bine, Care este pricina bunătăților, bogăția facerii de bine izvorăște-o tuturor, că toate le poți, ca una care ai născut pe

Hristos Cel puternic într-o tărie,
singura preacurată.

Și acum...

Fiind cuprins de neputințe
cumplite și de chinurile bolilor,
tu, Fecioară, ajută-mi; cer aju-
torul tău, Fecioară, că pe tine te
știu comoară de tămăduiri neîm-
puținată și necheltuită, ceea ce
ești cu totul fără de prihană.

Apoi aceste stihiri:

Izbăvește de nevoi pe robii tăi,
Născătoare de Dumnezeu, că
toți, după Dumnezeu, la tine
scăpăm, ca și către un zid nestri-
cat și folositor.

Caută cu milostivire, cu totul
lăudată Născătoare de Dum-
nezeu, spre necazul cel cumplit
al trupului meu și vindecă du-
rerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia întreită scurtă:
Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule..., la

care pomenește și pe cei pentru care se face paraclisul. Apoi preotul zice ecfonisul: Că milostiv și iubitor de oameni... În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de 12 ori). Și îndată sedea, glasul al 2-lea, podobie: *Cele de sus căutând...*

Ceea ce ești rugătoare caldă și zid nebiruit, izvor de milă și lumii scăpare, cu dinadinsul strigăm către tine, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână: Vino degrab și ne izbăvește pe noi din nevoi, ceea ce ești singură grabnic folositoare.

Cântarea a 4-a

Irmosul:

Am auzit, Doamne, taina rânduiei Tale, am înțeles lucrurile Tale și am preaslăvit Dumnezeirea Ta.

Tulburarea patimilor mele și viforul greșelilor mele alină-le, ceea ce ai născut pe Domnul

Îndreptătorul, dumnezeiască
Mireasă.

Chemând eu adâncul milostivirii tale, dă-mi-l mie, ceea ce ai născut pe Cel milostiv și pe Mântuitorul tuturor celor ce te laudă pe tine.

Slavă...

Îndulcindu-ne, Preacurată, de darurile tale, ție cântare de mulțumire cântăm, știindu-te pe tine Maica lui Dumnezeu.

Și acum...

Nădejde și întărire și zid de scăpare nemișcat câștigându-te pe tine, ceea ce ești întru tot lăudată, de tot necazul ne izbăvim.

Cântarea a 5-a

Irmosul:

Luminează-ne pe noi, Doamne, cu poruncile Tale și cu brațul Tău cel înalt;

pacea Ta dă-ne-o nouă, Iubitorule de oameni.

Umplesc, Preacurată, de veselie viața mea, dăruindu-mi bucuria ta cea nestricată, ceea ce ai născut Izvorul veseliei.

Izbăvește-ne pe noi din nevoi, Născătoare de Dumnezeu, Curată, ceea ce ai născut Izbăvirea cea veșnică și Pacea care covârșește toată mintea.

Slavă...

Risipește negura greșelilor mele, dumnezeiască Mireasă, cu strălucirea luminii tale, ceea ce ai născut Lumina cea dumnezeiască și veșnică.

Și acum...

Tămăduiește, Curată, neputința sufletului meu, învrednicindu-mă cercetării tale, și sănă-

tate, prin rugăciunile tale, dăruiește-mi.

Cântarea a 6-a

Irmosul:

Rugăciunea mea voi revărsa către Domnul și Lui voi spune necazurile mele; că s-a umplut sufletul meu de răutăți și viața mea s-a apropiat de iad, ci ca Ionă mă rog: Dumnezeuule, din stricăciune scoate-mă.

Cum a mântuit de moarte și de stricăciune firea mea cea ținută de moarte și de stricăciune, pe Sine Însuși dându-Se spre moarte, Fecioară, roagă-te Fiului și Dumnezeului tău să mă izbăvească și de răutățile vrăjmașului.

Pe tine te știu folositoare și păzitoare preatare vieții mele, Fecioară, care risipești tulburarea năpastelor și izgonești asupririle diavolilor; de aceea,

mă rog totdeauna: Izbăvește-mă
de stricăciunea chinurilor mele.

Slavă...

Pe tine, Fecioară, te-am do-
bândit ca un zid de scăpare și
sufletelor mântuire desăvârșită
și desfătare întru necazuri; de
lumina ta pururea ne bucurăm,
o, Stăpână; și acum ne izbăvește
din nevoi și din chinuri.

Și acum...

Acum zac în patul durerilor și
nu este tămăduire trupului meu;
ci mă rog ție, celei bune, care ai
născut pe Dumnezeu, Mântui-
torul lumii și Tămăduitorul boli-
lor, ridică-mă din stricăciunea
durerilor.

Apoi aceste stihiri:

Izbăvește de nevoi pe robii tăi,
Născătoare de Dumnezeu, că
toți, după Dumnezeu, la tine

scăpăm, ca și către un zid nestricat și folositor.

Preacurată, ceea ce în zilele din urmă, prin cuvânt, negrăit ai născut pe Cuvântul, roagă-te Lui, ca una ce ai îndrăznire de Maică.

Preotul rostește ectenia mică și ecfonisul: Că Tu ești Împăratul păcii... În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de trei ori), Slavă..., Și acum... Apoi zicem condacul, glasul al 6-lea:

Ceea ce ești păzitoare nebiruită a creștinilor și rugătoare neîncetată către Făcătorul, nu trece cu vederea glasurile cele de rugăciune ale păcătoșilor, ci sârguiește ca o bună spre ajutorul nostru, care cu credință strigăm ție: Grăbește spre rugăciune și te sârguiește spre îmblânzire, apărând pururea pe

cei ce te cinstesc pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

Diaconul: Înțelepciune! Să luăm aminte!

Se cântă Prochimenul, glasul al 4-lea:

Pomeni-voi numele Tău întru tot neamul și neamul.

Stih: Ascultă, fiică, și vezi și pleacă urechea ta și uită poporul tău și casa părintelui tău.

Evangelia

Diaconul: Și pentru ca să ne învrednicim noi...

Strana: Doamne, miluiește (**de trei ori**)!

Diaconul: Înțelepciune! Drepti să ascultăm Sfânta Evanghelie!

Preotul: Pace tuturor!

Strana: Și duhului tău!

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Luca, citire (1, 39-49, 56).

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Diaconul: Să luăm aminte!

Preotul:

În zilele acelea, ridicându-se Maria, s-a dus în grabă în ținutul muntos, într-o cetate a seminției lui Iuda. Și a intrat în casa lui Zaharia și s-a închinat Elisabetei. Iar când a auzit Elisabeta închinarea Mariei, pruncul a săltat în pântecele ei și Elisabeta s-a umplut de Duh Sfânt și a strigat cu glas mare și a zis: Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul pântecelelui tău! Și de unde mie aceasta, ca să vină la mine Maica Domnului meu? Că, iată, cum a ajuns la urechile mele glasul închinării tale, pruncul a săltat de bucurie în pântecele meu. Și fericită este aceea care a crezut că se vor împlini cele

spuse ei de la Domnul. Și a zis Maria: Mărește sufletul meu pe Domnul și s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu, că a căutat spre smerenia roabei Sale. Că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile. Că mi-a făcut mie mărire Cel Puternic și sfânt este numele Lui. Și a rămas Maria împreună cu Elisabeta ca la trei luni; apoi s-a întors la casa ei.

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Slavă..., glasul al 2-lea:

Părinte, Cuvinte și Duhule,
Treime în Unime, curățește
mulțimea greșelilor noastre.

Și acum...

Pentru rugăciunile Născă-
toarei de Dumnezeu, Milostive,

curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-ne, Dumnezeu, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale, curățește fărădelegile noastre.

**Și stihurile acestea,
glasul al 6-lea:**

Podobie: *Toată nădejdea...*

Ajutorului omenesc nu ne încredința pe noi, Preasfântă Stăpână, ci primește rugăciunea robilor tăi, că necazurile ne cuprind și nu putem răbda săgetările diavolilor; acoperământ nu ne-am agonisit nicăieri unde să scăpăm noi, păcătoșii, pururea fiind biruiți; mângâiere nu avem afară de tine, Stăpâna lumii. Nădejdea și folositoarea credincioșilor, nu trece cu vede-

rea rugăciunile noastre, ci le fă
de folos.

Nimeni din cei ce aleargă la
tine nu iese rușinat, Născătoare
de Dumnezeu Fecioară; ci, ce-
rând dar bun, primește dăruirea
către cererea cea de folos.

Ajutătoarea celor necăjiți, în-
tărirea celor neputincioși fiind,
izbăvește pe robii tăi, Născă-
toare de Dumnezeu Fecioară,
pacea celor din războaie, liniș-
tea celor înviforați, singura
folositoare a credincioșilor.

Preotul zice:

Mântuiește, Dumnezeule, poporul
Tău și binecuvintează moștenirea Ta.
Cercetează lumea Ta cu milă și cu
îndurări. Înalță fruntea creștinilor
ortodocși și trimite peste noi milele
Tale cele bogate; pentru rugăciunile
Preacuratei Stăpânei noastre, Născă-

toarea de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu ocrotirile cinstitelor și cereștilor netrupești puteri; pentru rugăciunile cinstitului și slăvitului Proroc, Înaintemergătorul și Botezătorul Ioan; ale Sfinților slăviților și întru tot lăudaților Apostoli; ale Sfinților și slăviților buni biruitori Mucenici; ale Cuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor Părinți ai noștri; ale Sfinților și dreptilor dumnezeiești părinți Ioachim și Ana; ale Sfântului (N), a cărui pomenire săvârșim astăzi, și pentru ale tuturor Sfinților, rugămu-ne, mult-milostive Doamne, auzi-ne pe noi, păcătoșii, care ne rugăm Ție, și ne miluiește pe noi.

Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori), apoi preotul rostește ecfonisul: Cu mila și cu îndurările și cu iubirea de oameni... **Strana:** Amin. În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de 12 ori) și se continuă Canonul:

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

Tinerii cei ce au mers din Iudeea în Babilon oarecând, cu credința Treimii, văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeuul părinților noștri, binecuvântat ești.

Când ai vrut să rânduiești mântuirea noastră, Mântuitoarele, Te-ai sălășluit în pântecul Fecioarei, pe care ai arătat-o folositoare lumii. Binecuvântat ești, Dumnezeuul părinților noștri.

Maică Preacurată, roagă pe Domnul milei, pe Care L-ai născut, să izbăvească de păcate și de întinăciune sufletească pe cei ce cântă cu credință: Binecuvântat ești, Dumnezeuul părinților noștri.

Slavă...

Comoară de mântuire și izvor de curăție, turn de tărie și ușă

de pocăință, pe cea ce Te-a născut pe Tine ai arătat-o celor ce cântă: Binecuvântat ești, Dumnezeuul părinților noștri.

Și acum...

De neputințele trupești și de păcatele sufletești pe cei ce vin cu dragoste către acoperământul tău cel dumnezeiesc, învrednicește-i să fie tămăduiți, Născătoare de Dumnezeu, care ai născut nouă pe Mântuitorul Hristos.

Cântarea a 8-a:

Irmos: Pe Împăratul ceresc...

Nu trece cu vederea pe cei ce au trebuință de ajutor de la tine, Fecioară, pe cei care cântă și te preaînaltă întru toți vecii.

Tămăduiește neputințele sufletului meu și durerile trupului

meu, Fecioară, ca să te slăvesc,
Curată, în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și
pe Sfântul Duh, Domnul.

Bogăție de tămăduiri reverși,
Fecioară, celor ce te laudă cu
credință și preaînălță nașterea ta
cea de negrăit.

Și acum...

Tu izgonești asuprirea și
năvălirea patimilor, Fecioară;
pentru aceea, te laudăm întru
toți vecii.

Irmosul:

Să laudăm, să binecuvântăm și să
ne închinăm Domnului, cântându-I și
preaînălțându-L întru toți vecii.

Pe Împăratul ceresc, pe Care Îl
laudă oștile îngerești, laudați-L și-L
preaînălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Cu adevărat, Născătoare de Dum-
nezeu te mărturisim pe tine, Fecioară

Curată, noi cei izbăviți prin tine,
slăvindu-te cu cetele cele fără de trup.

Să nu întorci fața ta de la izvorul lacrimilor mele, Fecioară, care ai născut pe Hristos, Cel ce a șters toată lacrima de pe fața tuturor.

Umplescu bucurie inima mea, Fecioară, ceea ce ai primit plinirea bucuriei și ai pierdut grija păcatului.

Slavă...

Cu strălucirea luminii tale luminează, Fecioară, negura neștiinței și o izgonește de la cei ce cu credință te mărturisesc pe tine Născătoare de Dumnezeu.

Și acum...

Pe mine, care zac în boală, în locul cel de răutate tămăduiește-mă, Fecioară, și mă întoarce dintru nesănătate în sănătate.

Stihira:

O, prealuminate nor, Maica lui Dumnezeu, pe cei ce se luptă cu noi surpră-i cu dreapta ta cea stăpânitoare și atotputernică, și celor ce sunt în necazuri le ajută, pe cei asupriți îi mântuiește și dezleagă de păcate pe cei ce se roagă ție, că toate le poți câte le voiești.

Apoi:

Cuvine-se cu adevărat să te fericism, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și preanevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită, fără de asemănare, decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Apoi stihirile acestea,
glasul al 2-lea:

Podobie: Când de pe lemn...

Pentru toți care scapă cu credință sub acoperământul tău cel puternic te rogi, ceea ce ești bună; că noi, păcătoșii, nu avem altă izbăvire către Dumnezeu în nevoi și în necazuri, pururea fiind încărcăți cu multe păcate, Maica Dumnezeului Celui de sus. Pentru aceea, cădem înaintea ta să ne izbăvești pe noi, robii tăi, din toate nevoile.

Stih: Pomeni-voi numele Tău în tot neamul și neamul.

Tuturor scârbiților bucurie și asupriților folositoare și flămânzilor dătătoare de hrană, străinilor mângâiere, celor învăluiți adăpostire, bolnavilor cercetare, celor neputincioși acoperământ și sprijinire, toiag bătrânețelor

tu ești, Preacurată, Maica Dumnezeului Celui de sus; pentru aceea, ție ne rugăm: Grăbește și miluiește pe robii tăi.

Stih: Ascultă, fiică, și vezi și pleacă urechea ta.

Bucură-te, Fecioară Preacurată; bucură-te, cinstitul sceptru al Împăratului Hristos; bucură-te, ceea ce ai crescut Strugurele cel de taină; bucură-te, ușa cerului și rugul cel nears; bucură-te, lumină a toată lumea; bucură-te, bucuria tuturor; bucură-te, mântuirea credincioșilor; bucură-te, apărătoarea și scăparea tuturor creștinilor, Stăpână.

Slavă..., și acum..., **glasul al 8-lea:**

Bucură-te, lauda a toată lumea; bucură-te, casa Domnului; bucură-te, munte umbrit; bucură-te, scăpare; bucură-te, ceea ce ești sfeșnic de aur; bucură-te,

Preacurată, care ești slava creștinilor; bucură-te, Marie, Maica lui Hristos Dumnezeu; bucură-te, Rai; bucură-te, masa cea dumnezeiască; bucură-te, biserică; bucură-te, năstrapă de aur; bucură-te, bucuria tuturor!

În timp ce preotul cădește altarul și poporul, se cântă aceste tropare ale Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 8-lea:

Pe ceea ce este mai înaltă decât cerurile și mai curată decât strălucirile soarelui, care ne-a izbăvit pe noi din blestem, pe Stăpâna lumii, cu cântări să o cinstim.

Pentru păcatele mele cele multe mi se îmbolnăvește trupul, și slăbește sufletul meu; la tine scap, ceea ce ești plină de daruri; nădejdea tuturor celor fără de nădejde, tu îmi ajută.

Stăpâna și Maica Izbăvitorului, primește rugăciunea nevrednicilor robilor tăi, ca să fii folositoare către Cel ce S-a născut din tine, o, Stăpâna lumii, fii mijlocitoare.

Cântăm cu osârdie acum cântare de bucurie ție, celei întru tot lăudată, Născătoare de Dumnezeu. Cu Înaintemergătorul și cu toți Sfinții, roagă-L, Născătoare de Dumnezeu, ca să ne mântuiască pe noi.

Toate oștile îngerești, Înaintemergătorul Domnului, cei doisprezece Apostoli și toți Sfinții, cu Născătoarea de Dumnezeu, faceți rugăciuni ca să ne mântuiască pe noi.

Milostivă fii mie, smeritului, că afară de tine altă scăpare nu știu eu, cel ce sunt plin de tot

felul de păcate. Miluiește-mă, nădejdea creștinilor.

Apoi: Sfinte Dumnezeule..., Prea-sfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția... (vezi pag. 4).

Apoi se zic troparele de umilință:

Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, că, nepricepându-ne de niciun răspuns, această rugăciune aducem Ție, ca unui Stăpân, noi, păcătoșii robii Tăi, miluiește-ne pe noi.

Slavă...

Doamne, miluiește-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici nu pomeni fărădelegile noastre, ci caută și acum, ca un Milostiv, și ne izbăvește pe noi de vrăjmașii noștri, că Tu ești Dumnezeul nostru și noi suntem poporul

Tău, toți – lucrul mâinilor Tale,
și numele Tău chemăm.

Și acum...,

al Născătoarei de Dumnezeu:

Ușa milostivirii deschide-o
nouă, binecuvântată Născătoare
de Dumnezeu, ca să nu pierim
noi, cei ce nădăjduim întru tine,
ci să ne izbăvim prin tine din
nevoi, că tu ești mântuirea nea-
mului creștinesc.

Preotul (sau diaconul) zice ectenia:

Miluieste-ne pe noi, Dumnezeule,
după mare mila Ta, rugămu-ne Ție,
auzi-ne și ne miluieste.

Strana: Doamne, miluieste (**de trei
ori**).

Încă ne rugăm pentru mila, viața,
pacea, sănătatea, mântuirea, cerce-
tarea, iertarea, buna-sporire și chiver-
nisire a robilor lui Dumnezeu (**N**) și

pentru ca să li se ierte lor toată greșala cea de voie și cea fără de voie.

Strana: Doamne, miluiește (de trei ori).

Încă ne rugăm ca să se păzească sfânt locașul acesta, țara aceasta, orașul acesta și toate mănăstirile, orașele și satele, de boală, de foamete, de cutremur, de potop, de foc, de sabie, de venirea altor neamuri asupra noastră și de războiul cel dintre noi; și pentru ca milostiv, blând și lesne iertător să ne fie nouă bunul și iubitorul de oameni Dumnezeu nostru, să îndepărteze și să împrăștie toată mânia care se pornește asupra noastră, să ne izbăvească pe noi de mustrarea Lui cea dreaptă, care este asupra noastră, și să ne miluiască pe noi.

Strana: Doamne, miluiește (de 40 de ori).

Preotul: Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădej-

dea tuturor marginilor pământului și a celor ce sunt pe mare, departe, și, milostive Stăpâne, milostiv fii nouă față de păcatele noastre, și ne miluiește pe noi. Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi preotul face otpustul mic. În lipsa preotului, încheiem, zicând:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

AL DOILEA PARACLIS AL PREASFINTEI NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU

Acest Paraclis se cântă la întristare sufletească și la orice întâmplare grea, fiind foarte folositor pentru tot creștinul.

Acest Paraclis a fost inclus în **Ceaslov** de Sfântul Ierarh Grigorie Dascălul, Mitropolitul Țării Românești.

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... **Strana:** Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... **Preotul:** Că a Ta este Împărăția... **Strana:** Doamne, miluiește (**de 12 ori**), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (**de trei ori**). **Psalmul 142:** Doamne, auzi rugăciunea mea... (**caută la pag. 3-9**).

Apoi se cântă aceste stihiri,
glasul al 8-lea:

Stih: Sfințit-a locașul Său Cel
preaînalt; Dumnezeu este în mijlocul
lui și nu se va clătina.

Ceea ce ești mai cinstită,
Maică Prealăudată, nu ne pri-
cepem noi, păcătoșii, a te lăuda
cum se cuvine, însă, neprice-
pându-ne, grăim ție: Bucură-te,
Maica Soarelui celui neapus, a
Ziditorului tuturor.

Stih: Și va dori Împăratul frumus-
eșea ta, că El este Domnul tău.

Ne rugăm ție, ceea ce ești cu
totul lăudată, Stăpână a lumii,
să ne izbăvești pe noi din pri-
mejdiile noastre, precum ai iz-
băvit din surparea casei pe
pruncul femeii celei ce te cinstea
pe tine.

Stih: Voi pomeni numele Tău întru
tot neamul și neamul.

Înviază-mă, Maica lui Dumnezeu, pe mine, cel mort pentru fărădelegile mele, precum ai înviat pe pruncul evreiceii, celei ce te-a chemat pe tine în ajutor.

Stih: Ascultă, fiică, și vezi și pleacă urechea ta.

Roagă-te Fiului tău și Dumnezeul nostru, pe Care L-ai născut neștiind de nuntă; pentru o taină ca aceasta, care s-a săvârșit întru tine, minunându-ne, grăim: Bucură-te, Maică, pururea Fecioară.

Slavă..., Și acum..., **glasul al 5-lea:**

Pe unul din Treime, Care S-a născut din Tatăl mai înainte de veci, pe Acela L-ai născut, Maică Prealăudată, cu nespuse minune prin umbrirea Sfântului Duh. Pentru aceasta, cu glasul lui Gavriil, grăim ție: Bucură-te, cea prin care răsare bucuria;

Bucură-te, cea prin care pieri blestemul, Domnul este cu tine.

Apoi Dumnezeu este Domnul..., **și troparele acestea:**

Către Născătoarea de Dumnezeu acum cu osârdie să alergăm noi, păcătoșii și smeriții, și să cădem cu pocăință, strigând din adâncul sufletului: Stăpână, ajută-ne, milostivindu-te spre noi; grăbește, că pierim de mulțimea păcatelor; nu întoarce pe robii tăi deșerți, că pe tine singură nădejde te-am câștigat (**de două ori**).

Slavă..., Și acum...

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că, de n-ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau

cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeu... (caută la pag. 11).

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

glasul al 8-lea,
se pune pe 4, fără irmoase.

Cântarea I

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat...

Pe moartea ce se sălbătice de demult, prin nașterea ta, Stăpână, ai surpat-o; pentru aceasta, grăim ție: Bucură-te, mântuirea celor robiți; bucură-te, înnoirea tuturor, Stăpână.

Noi întru tine ne lăudăm și prin mijlocirea ta scăpăm din

cursele cele de multe feluri ale diavolului; pentru aceasta grăim către tine, Născătoare de Dumnezeu: Bucură-te, căderea diavolilor și întărirea noastră, a credincioșilor.

Slavă...

Tatăl a binevoit, și Fiul S-a pogorât, prin umbrirea Sfântului Duh, în pântecul tău, pre-inevinovată Stăpână a lumii.

Și acum...

Bucură-te, grăim ție, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești folositoare tuturor celor ce sunt în nevoi și tuturor celor ce scapă sub acoperământul tău, Stăpână.

Cântarea a 3-a:

Irmos: Doamne, Cel ce ai făcut...

Moise Prorocul de demult te-a închipuit pe tine, zicând: Rug

însuflețit și nears ești, Fecioară,
cea ce ai în pântece focul
Dumnezeirii.

Fiul tău ascultând rugăciunea
ta, Preacurată Născătoare de
Dumnezeu, Se milostivește spre
sufletele noastre, ca un iubitor
de oameni.

Slavă...

Pe unul din Treime L-ai născut,
Maică prealăudată, cu ne-
spusă minune, pe Care L-a lău-
dat adunarea pruncilor strigând:
Osana, binecuvântat este Cel ce
vine întru numele Domnului.

Și acum...

Știindu-te pe tine a fi Maică
lui Dumnezeu, ne rugăm ție să
ne izbăvești pe noi de greșelile
noastre cele de voie și cele fără
de voie.

Apoi aceste stihiri:

Izbăvește de nevoi pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu, că toți, după Dumnezeu, la tine scăpăm, ca și către un zid nestrucător și folositor.

Caută cu milostivire, cu totul lăudată Născătoare de Dumnezeu, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia întreită scurtă: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule..., la care pomenește și pe cei pentru care se face paraclisul. Apoi preotul zice ecfonisul: Că milostiv și iubitor de oameni... În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de 12 ori). Și îndată sedea, glasul al 2-lea, podobie: *Cele de sus căutând...*

Ceea ce ești rugătoare caldă și zid nebiruit, izvor de milă și lumii scăpare, cu dinadinsul strigăm către tine, Născătoare

de Dumnezeu, Stăpână: Vino degrab și ne izbăvește pe noi din nevoi, ceea ce ești singură grabnic folositoare.

Cântarea a 4-a:

Irmos: Am auzit, Doamne...

Cu strigare fără încetare, striga către tine bolnavul cel slăbănogit în boala cea fără de vindecare, pe care, auzindu-l, l-ai vindecat, preanevinovată Stăpână.

Zapisul boierului celui ce scrisese cu sângele său, l-ai scos din mâna diavolului, cu puterea ta cea atotstăpânitoare.

Slavă...

Auzind puterea ta, cu care ai izbăvit pe mulți din primejdii, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, grăim către tine: Ceea ce ai născut pe Cel slăvit în Treime,

roagă-te Lui să ne mântuiască
de partea cea de-a stânga.

Și acum...

Cu adevărat Născătoare de
Dumnezeu, tu ești scăparea
noastră din cumplitul păcat al
lui Adam, cel dintâi zidit.

Cântarea a 5-a:

Irmos: Luminează-ne pe noi...

Miluieste-mă, Maica lui
Dumnezeu, precum ai miluit pe
femeia aceea, căreia i se umflase
tot trupul, că nu am altă nădejde
sau ajutor afară de tine.

Știu, Stăpâna mea, că prin
păcatele mele te supăr; dar,
pentru că S-a întrupat Fiul lui
Dumnezeu dintru tine, pentru
noi făcându-Se om, pentru
aceea am năzuit la tine, eu,
ticălosul, ca să mă miluiești.

Slavă...

Stăpâna îngerilor, Maica săracilor și ajutătoarea celor străini, la cunoștința ta, la ajutorul tău și la acoperământul tău scap, ca să mă miluiești.

Și acum...

Milostivește-te spre mine, Maica lui Dumnezeu, precum te-ai milostivit spre cele două fecioare curate, trimițându-le lor cununi din cer.

Cântarea a 6-a:

Irmos: Rugăciunea mea voi revărsa...

Bucură-te, ceea ce ești plină de bucurie, Marie, Domnul este cu tine! a grăit Aglaida și a izgonit pe diavolul, care-i făcea supărare în tot ceasul.

Cu deadinsul mă rog ție,
Maica lui Dumnezeu, să mă
miluiești și să mă acoperi sub
acoperământul tău, când va șe-
dea Fiul tău pe scaunul cel înfri-
coșător.

Slavă...

Cu cântări întreite cântăm ție:
Bucură-te, ceea ce ai născut
Lumina lumii! Bucură-te, ceea
ce ne mântuiești de primejdiile
noastre! Bucură-te, Maica lui
Hristos, Dumnezeul nostru!

Și acum...

Cum te vom lăuda, Maica lui
Dumnezeu, și cu ce buze te vom
săruta, sau cu ce ochi vom căuta
la chipul tău cel zugrăvit, fiind
întinați cu necurățiile noastre?
Ci numai grăim ție: Miluiește-ne,
Maica milostivirii.

Apoi aceste stihiri:

Izbăvește de nevoi pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu, că toți, după Dumnezeu, la tine scăpăm, ca și către un zid nestrucător și folositor.

Preacurată, ceea ce în zilele din urmă, prin cuvânt, negrăit ai născut pe Cuvântul, roagă-te Lui, ca una ce ai îndrăznire de Maică.

Preotul rostește ectenia mică și ecfonisul: Că Tu ești Împăratul păcii... În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de trei ori), Slavă..., Și acum... Apoi zicem:

Condacul, glasul al 3-lea:

Partenie pustnicul, cel ce mergea la muntele Sinai de a se închina sfântului rug, aducându-și aminte de minunea nașterii tale, cea întru tot lăudată, grăia către tine: Bucură-te, minunea cea de

îngeri mult-lăudată, Maica Făcătorului tuturor!

Icosul:

Spre nevoie să ne sârguim și dezmierdările lumești toate să le urâm și la Domnul pururea să gândim și de El să ne alipim, ca să ne deschidă nouă ușa milostivirii Sale, precum a făcut de demult și cu alți păcătoși; a dat iertare tuturor păcatelor lor: slăbănogului pe care l-a vindecat sufletește și trupește, vameșului căruia i-a dat iertare de păcate, și multor altora. Deci, să ne sârguim și noi să-I aducem lacrimi vrednice de pocăință și să ne rugăm Lui: Milostive, primește pe Născătoarea de Dumnezeu care se roagă pentru noi, pe care o laudă îngerii din cer, iar noi, pe pământ, cu buze de

tină grăim ei: Bucură-te, minunea cea de îngeri mult-lăudată, Maica Făcătorului tuturor!

Diaconul: Înțelepciune! Să luăm aminte!

Se cântă Prochimenul, glasul al 8-lea:

Mărește, suflete al meu, pe Domnul și s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.

Stih: Că a căutat spre smerenia roabei Sale. Că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.

Evangelhia

Diaconul: Și pentru ca să ne învrednicim noi...

Strana: Doamne, miluiește (de trei ori)!

Diaconul: Înțelepciune! Drepti să ascultăm Sfânta Evanghelie!

Preotul: Pace tuturor!

Strana: Și duhului tău!

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Luca, citire (10, 38-42; 11, 27-28).

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Diaconul: Să luăm aminte!

Preotul:

În vremea aceea a intrat Iisus într-un sat, iar o femeie, cu numele Marta, L-a primit în casa ei. Și ea avea o soră ce se numea Maria, care, așezându-se la picioarele Domnului, asculta cuvântul Lui. Iar Marta se silea cu multă slujire și, apropiindu-se, a zis: Doamne, oare nu socotești că sora mea m-a lăsat singură să slujesc? Spune-i, deci, să-mi ajute. Și, răspunzând, Domnul i-a zis: Marto, Marto, te îngrijești și pentru multe te silești, dar un singur lucru trebuie: iar Maria partea cea bună și-a ales, care nu se va lua de la ea. Și,

când zicea El acestea, o femeie din mulțime, ridicând glasul, I-a zis: Fericit este pântecul care Te-a purtat și fericit este pieptul la care ai supt! Iar El a zis: Așa este, dar fericiți sunt și cei ce ascultă cuvântul lui Dumnezeu și-l păzesc pe el.

Slavă..., **glasul al 2-lea:**

Părinte, Cuvinte și Duhule,
Treime în Unime, curățește
mulțimea greșelilor noastre.

Și acum...

Pentru rugăciunile Născă-
toarei de Dumnezeu, Milostive,
curățește mulțimea greșelilor
noastre.

Stih: Miluiește-ne, Dumnezeule,
după mare mila Ta și după mulțimea
îndurărilor Tale, curățește fărăde-
legile noastre.

Și stihurile acestea, glasul al 6-lea:

Podobie: Toată nădejdea...

Ajutorului omenesc nu ne încredința pe noi, Preasfântă Stăpână, ci primește rugăciunea robilor tăi, că necazurile ne cuprind și nu putem răbda săgețările diavolilor; acoperământ nu ne-am agonisit nicăieri unde să scăpăm noi, păcătoșii, pururea fiind biruiți; mângâiere nu avem afară de tine, Stăpâna lumii. Nădejdea și folositoarea credincioșilor, nu trece cu vederea rugăciunile noastre, ci le fă de folos.

Nimeni din cei ce aleargă la tine nu iese rușinat, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; ci, cerând dar bun, primește dăruirea către cererea cea de folos.

Ajutătoarea celor necăjiți, întărirea celor neputincioși fiind, izbăvește pe robii tăi, Năs-

cătoare de Dumnezeu Fecioară,
pacea celor din războaie, liniș-
tea celor înviforați, singura
folositoare a credincioșilor.

Preotul zice: Mântuiește, Dum-
nezeule, poporul Tău... (vezi pag. 27)

Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori),
apoi preotul rostește ecfonisul: Cu
mila și cu îndurările și cu iubirea de
oameni... **Strana:** Amin. În lipsa
preotului, se zice Doamne, miluiește
(de 12 ori) și se continuă Canonul:

Cântarea a 7-a:

Irmos: Tinerii cei ce au mers...

Pe Mângâietorul tuturor nă-
scând, Maică Prealăudată, cu-
rată ai rămas ca și înainte de
naștere; pentru aceasta grăim:
Bucură-te, Maică, ceea ce nu știi
de mire; pe tine te binecu-
vântăm întru toți vecii.

Fecioară ai fost mai înainte de naștere și întru naștere iarăși ai fost fecioară și după naștere iarăși fecioară ai rămas; pentru aceasta, pe tine te binecuvântăm întru toți vecii.

Slavă...

Învăluindu-ne întru această lume și căzând în noroiul păcatelor noastre, scăpând către tine, Stăpână, grăim ție: Vino degrab și ne scoate pe noi din adâncul răutăților, că pe tine te binecuvântăm întru toți vecii.

Și acum...

La tine este scăparea noastră și întru tine ne-am pus nădejdea; tu ne ajută nouă, că poți toate câte voiești, Maica Făcătorului tuturor, și pe tine te binecuvântăm întru toți vecii.

Cântarea a 8-a:

Irmos: Pe Împăratul ceresc...

Pe Împărăteasa cerului și a pământului, care a născut neispită de nuntă pe Hristos, Fiul lui Dumnezeu, și pe care o laudă oștile îngeresti, lăudați-o și preainălțați-o întru toți vecii.

Daniel Prorocul de demult a închipuit nașterea ta, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, că ai purtat în pântecul tău pe Făcătorul cerului și al pământului, pe Care născându-L ai rămas nestricată; pe tine te preainălțăm întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Pe Dumnezeu, Cuvântul cel din Dumnezeu, Care S-a pogorât în pântecul tău prin umbrirea Sfântului Duh, L-ai născut fără de stricăciune; pe

tine te preaînălțăm întru toți vecii.

Și acum...

Pe tine, Maica lui Dumnezeu, folositoare te-am câștigat; ajutoare te avem întru primejdiile noastre pe tine și mântuire desăvârșită sufletelor; pe tine te preaînălțăm întru toți vecii.

Cântarea a 9-a:

Irmos: Cu adevărat Născătoare...

Isaia, de demult, dănuind a strigat: Iată, Fecioara în pântece va lua și va naște Fiu. Pentru aceasta, grăim ție: Bucură-te, ceea ce ai purtat în pântecetele tău pe Cel mai înainte de toți vecii; pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Prorocul David te-a lăudat oarecând în cartea Psalmilor, arătându-te Maica Făcătorului

tuturor, Căruia roagă-te să mântuiască sufletele noastre.

Slavă...

Ce limbă omenească te va lăuda pe tine după vrednicie, ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii? Pentru aceasta, cu glas fără tăcere grăim ție: Bucură-te, ceea ce de îngeri ești mult lăudată, Domnul este cu tine.

Și acum...

Roagă-te cu dinadinsul către milostivul Dumnezeu pentru noi păcătoșii, care greșim în tot ceasul, ca să ne fie nouă milostiv în ziua Judecății.

Apoi:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și preanevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești

mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită, fără de asemănare, decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Luminânda:

S-a rugat, de demult, către tine, Preacurată, Maria Egipteanca pe care, auzind-o, ai învrednicit-o a vedea și a săruta crucea Fiului tău; pentru aceasta, grăim către tine: Roagă-te Fiului tău și Dumnezeului nostru, ca să Se milostivească spre noi, să nu ne osândească după păcatele noastre, ci să ne mi-luiască pe noi, ca un iubitor de oameni.

Stihirile, glasul al 2-lea:

Podobie: *Cu ce cununi de laude...*

Cu ce cununi de laude vom încununa pe Maica lui Dumnezeu, care s-a arătat scaun cerescului Împărat, care se roagă pentru noi către milostivul Dumnezeu și ne izbăvește din fărădelegile noastre? Deci, acesteia să grăim: Bucură-te, Preacurată, că prin tine a fost cu noi Domnul puterilor; roagă-te cu deadinsul să se mântuiască sufletele noastre.

Cu ce podoabe de cântări vom lăuda pe Maica lui Dumnezeu, pe cea ce s-a învrednicit a fi Împărăteasă a toate, care s-a arătat mai înaltă decât cerurile și mai sfântă decât toți Sfinții? Deci, acesteia să grăim: Roagă-te, Preacurată, cu toți Sfinții, să se mântuiască sufletele noastre.

Cu ce flori duhovnicești vom încununa pe Maica lui Dum-

nezeu, care s-a arătat scară cerească, prin care am aflat lesne suirea către Dumnezeu? Deci, toți să ne adunăm și să o lăudăm, grăind: Bucură-te, Preacurată, prin care am aflat har! Bucură-te, că prin tine s-a dat tuturor bucurie! Bucură-te, nădejdea sufletelor noastre, prin care noi toți ne mântuim.

Cu ce mângâietoare cântări vom încununa pe Maica lui Dumnezeu, pe care o laudă îngerii în ceruri cu cântări fără încetare, strigând: Bucură-te, mărirea noastră; bucură-te, mântuirea pământenilor; bucură-te, ceea ce ești scaun Împăratului nostru? Deci, și noi, păcătoșii, acesteia să grăim: Roagă-te, Preacurată, către Cel pe Care L-ai născut fără stricăciune, să mântuiască sufletele noastre.

Slavă..., Și acum..., **glasul al 8-lea:**

Veniți, toți pământenii, să facem prăznuire Maicii lui Dumnezeu, cea care ne izbăvește pe noi din mâinile diavolului, cel ce urăște binele, precum a izbăvit pe femeia care se ruga ei și a înviat-o de și-a spovedit păcatul. Vezi, dar, suflete al meu, pentru ce te lenevești și nu strigi către Maica lui Dumnezeu: Doamnă atotstăpâniitoare, ceea ce ai născut cu nespusă minune pe Domnul Cel iubitor de oameni, pe Acela roagă-L să ne miluiască pe noi.

În timp ce preotul cădește altarul și poporul, se cântă troparele Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea, de la Paraclisul întâi: Pe ceea ce este mai înaltă decât cerurile... **și celelalte.**
Apoi: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este

Împărăția... Și Troparele de umilință, glasul al 6-lea: Miluiește-ne pe noi, Doamne... Apoi preotul (sau diaconul) zice ectenia (caută acestea la pag. 36-41), după care se citește această

RUGĂCIUNE CĂTRE PREACURATA NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU

O, preamilostivă Stăpâna noastră, nu ne lepăda pe noi, nevrednicii, ci primește această puțină rugăciune, din buzele noastre cele întinate, și o du Fiului tău și Dumnezeului nostru, Care S-a născut cu trupul din tine spre mântuirea noastră, Care pentru noi păcătoșii S-a răstignit și S-a îngropat și a înviat a treia zi. Deși fărădelegea noastră este mai grea decât toate fărădelegile, totuși tâlharii și desfrânații, pe care Iubitorul

de oameni, pentru nemăsurata Lui milostivire, i-a primit și i-a miluit, ne dau îndrăznire; și, cu toate că nu te aveau pe tine mijlocitoare bună, nu le-a închis ușa milostivirii Sale. Cum să nu ne primească dar și pe noi, care nădăjduim în ajutorul tău? Milostivește-te deci, spre noi, Doamna noastră, că poți toate câte le voiești, iar cele pe care le ceri de la Fiul tău le și luăm fără îndoială, deoarece pe tine te-a făcut mijlocitoare creștinilor. Pentru aceasta, pe tine te binecuvântăm și te preaînălțăm în vecii vecilor. Amin.

Apoi preotul face otpustul mic. În lipsa preotului, încheiem, zicând:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

PARACLISUL CEL MARE AL PREASFINTEI NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU

Alcătuire a Fericitului Împărat
Teodor al II-lea Lascaris (1254-1258).

Acest paraclis se cântă la toată
mâhnirea sufletească și la vreme de
nevoi și grijă.

După obișnuitul început (vezi pag.
3-13), se zice:

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

glasul al 8-lea,
se pune pe 4, fără irmoase.

Cântarea I

Irmosul:

Pe faraon, cel ce se purta în car, l-a
cufundat toiagul lui Moise, cel ce a
făcut minuni de demult, în chipul

crucii lovind și despărțind marea și pe Israel cel ce mergea pedestru l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare lui Dumnezeu.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Valurile necazurilor tulbură smeritul meu suflet și norii primejdiilor acoperă inima mea, Mireasă a lui Dumnezeu. Ci, ca ceea ce ai născut Lumina cea dumnezeiască și veșnică, strălucește-mi și mie lumina cea înveselitoare.

Din nenumăratele nevoi și întristări și de vrăjmașii cei răi și de primejdiile vieții izbăvit fiind, Preacurată, cu puterea ta cea tare, laud și slăvesc nemăsurată milostivirea ta și mângâierea ta cea către mine.

Slavă...

Acum nădăjduind, către sprijinul tău cel tare m-am îndreptat și spre acoperământul tău cu tot sufletul am alergat și genunchii mi-i plec, Stăpână, și plâng și suspin; să nu mă treci cu vederea pe mine ticălosul, ceea ce ești scăparea creștinilor.

Și acum...

Nu voi tăcea a lăuda totdeauna măririle tale, că de nu ai fi stat tu, Fecioară, pentru mine pururea rugând pe Fiul și Dumnezeuul tău, cine m-ar fi izbăvit din atâtea primejdii și cumplite nevoi?

Cântarea a 3-a:

Irmosul:

Doamne, Cel ce ai făcut cele de deasupra bolții cerești și ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întărește întru dragostea Ta, că Tu ești marginea

doririlor și credincioșilor întărire,
Unule, Iubitorule de oameni.

Lipsit fiind de toate, cu durere strig ție: grăbește, fierbinte folositoare, și al tău ajutor dă-mie, robului tău, celui smerit și ticălos, care cu căldură caut sprijinul tău.

Minunate cu adevărat ai făcut acum spre mine, Stăpână, binefacerile tale, Fecioară, și milele tale. Pentru aceasta te slăvesc și te laud și cinstesc multă și nemăsurată purtarea ta de grijă.

Slavă...

Viscolul primejdiilor mă viscolește, Stăpână, și întreitele valuri ale necazurilor mă îneacă. Ci, grăbindu-te, dă-mi mână de ajutor, sprijinitoarea și ocrotitoarea mea cea fierbinte.

Și acum...

Adevărată Născătoare de Dumnezeu te mărturisesc, Stăpână, pe tine, ceea ce ai pierdut stăpânirea morții; că tu, ceea ce din fire ești vie, din legăturile iadului către viață m-ai scos pe mine, cel ce am căzut pe pământ.

Apoi aceste stihiri:

Izbăvește de nevoi pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu, că toți, după Dumnezeu, la tine scăpăm, ca și către un zid nestrucător și folositor.

Caută cu milostivire, cu totul lăudată Născătoare de Dumnezeu, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia întreită scurtă:
Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule...,
la care pomenește și pe cei pentru

care se face paraclisul. Apoi preotul zice ecfonisul: Că milostiv și iubitor de oameni... În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de 12 ori). Și îndată sedea, glasul al 2-lea, podobie: *Cele de sus căutând...*

Ceea ce ești rugătoare caldă și zid nebiruit, izvor de milă și lumii scăpare, cu dinadinsul strigăm către tine, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână: Vino degrab și ne izbăvește pe noi din nevoi, ceea ce ești singură grabnic folositoare.

Cântarea a 4-a:

Irmosul:

Tu ești tăria mea, Doamne, Tu puterea mea, Tu ești Dumnezeul meu, Tu bucuria mea, Cel ce nu ai lăsat sânurile Tatălui și a noastră sărăcie ai cercetat-o. Pentru aceasta, cu Prorocul Avacum, strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni!

Și unde alt sprijin decât aici voi afla? Unde voi alerga? Unde, dar, mă voi mântui? Și care alt ajutor cald voi avea, clătinat fiind de necazurile și valurile vieții? Vai mie! Însă spre tine singură nădăduiesc și îndrăznesc și în tine mă laud; și alerg la acoperământul tău; mântuiește-mă!

Râul cel dulce al milei tale, Preacurată, care rouează cu bogate daruri preaticălosul și smeritul meu suflet, ce se pârlă în cuptorul primejdiilor și al necazurilor, îl măresc și îl propovăduiesc; și alerg la acoperământul tău; mântuiește-mă!

Slavă...

Pe tine, Curată, pe tine singură, Fecioară neîntinată, te am zid nebiruit, scăpare, acoperământ tare, armă de mântuire.

Nu mă trece cu vederea pe mine, cel rătăcit, că tu ești nădejdea celor fără de nădejde, ajutoarea neputincioșilor, bucuria întristaților și sprijinitoria.

Și acum...

Cum voi putea spune, după vrednicie, nenumăratele tale îndurări, o, Stăpână, care, ca o apă, pururea au înviorat sufletul meu cel preanecăjit? Ci o, purtarea ta de grijă și facerea de bine, pe care le-am pierdut nebunește, eu, ticălosul!

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

Pentru ce m-ai lepădat de la fața Ta, Cel ce ești lumină neapusă, și m-a acoperit întunericul cel străin, pe mine ticălosul? Ci Te rog, întoarce-mă și la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele.

Cu mulțumire strigăm ție:
Bucură-te, Mireasă dumnezeiască!
Bucură-te, dumnezeiesc acoperământ!
Bucură-te, armă și zid nesurpat!
Bucură-te, foloșitoare și ajutorătoare și mântuirea celor ce aleargă, cu credință, la tine!

Cei ce mă urăsc în deșert,
săgeți și săbii și groapă mi-au pregătit
și caută ticălosul meu trup să-l sfâșie
și să-l pogoare în pământ.
Ci dintru acestea, grăbindu-te,
mântuiește-mă, Preacurată!

Slavă...

Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu toți cunoscându-te pe tine,
Preacurată Stăpână, și știind că Cel născut din tine este Dumnezeu Cuvântul,
Îl propovăduim în două firi, fiecare cu

voința ei de sine stătătoare, mai presus de cuvânt și de legile firii.

Și acum...

Ce dar de mulțumire îți voi aduce ție pentru darurile tale, de care m-am învrednicit, și pentru bunătatea ta cea nemăsurată? Pentru aceea slăvesc, cânt și măresc milostivirea ta cea negrăită către mine.

Cântarea a 6-a:

Imosul:

Rugăciunea mea voi revărsa către Domnul și Lui voi spune necazurile mele. Că s-a umplut sufletul meu de răutăți și viața mea de iad s-a apropiat. Ci, ca Ionà mă rog Ție: Din stricăciune, Dumnezeuule, scoate-mă!

Norii grijilor au acoperit ticălosul meu suflet și inima mea și mă întunecă cu totul, Fecioară. Ci, ca cea ce ai născut Lumina

cea neapropiată, alungă-i pe aceștia departe, cu suflarea dumnezeieștii tale rugăciuni.

Mângâiere întru necazuri te știi și bolilor doctor te cunosc și sfârâmare cu totul a morții, și râu de viață nedeșertat și tuturor celor din primejdii grabnică și iute folositoare.

Slavă...

Nu ascund adâncul milei tale, nici izvorul minunilor celor nenumărate și nici fântâna cea pururea curgătoare, cu adevărat, a milostivirii tale, celei către mine, Stăpână. Ci, tuturor le mărturisesc și le strig, le propovăduiesc și le vestesc.

Și acum...

Înconjuratu-m-au valurile vieții precum albinele înconjoară fagurele, Fecioară, și, cuprinzându-

mi inima, o rănesc cu săgețile necazurilor. Ci fii mie ajutătoare și ocrotitoare și izbăvitoare, Preacurată!

Apoi aceste stihiri:

Izbăvește de nevoi pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu, că toți, după Dumnezeu, la tine scăpăm, ca și către un zid nestricat și folositor.

Preacurată, ceea ce în zilele din urmă, prin cuvânt, negrăit ai născut pe Cuvântul, roagă-te Lui, ca una ce ai îndrăznire de Maică.

Preotul rostește ectenia mică și ecfonisul: Că Tu ești Împăratul păcii... În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de trei ori), Slavă..., Și acum... Apoi zicem Condacul, glasul al 6-lea:

Nu avem alt ajutor, nu avem altă nădejde, fără numai pe tine,

Preacurată Fecioară. Tu ne ajută nouă, că spre tine nădăjduim, și cu tine ne lăudăm, ca să nu ne rușinăm, că suntem robii tăi.

Diaconul: Înțelepciune! Să luăm aminte!

Se cântă Prochimenul,
glasul al 4-lea:

Pomeni-voi numele Tău întru tot neamul și neamul.

Stih: Ascultă fiică și vezi și pleacă urechea ta și uită pe poporul tău și casa părintelui tău.

Evangelhia

Diaconul: Și pentru ca să ne învrednicim noi...

Strana: Doamne, miluiește (de trei ori)!

Diaconul: Înțelepciune! Drepti să ascultăm Sfânta Evanghelie!

Preotul: Pace tuturor!

Strana: Și duhului tău!

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Luca, citire (10, 38-42; 11, 27-28).

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Diaconul: Să luăm aminte!

Preotul:

În vremea aceea a intrat Iisus într-un sat, iar o femeie cu numele Marta L-a primit în casa ei. Și ea avea o soră ce se numea Maria, care, așezându-se la picioarele Domnului, asculta cuvântul Lui. Iar Marta se silea cu multă slujire și, apropiindu-se, a zis: Doamne, oare nu socotești că sora mea m-a lăsat singură să slujesc? Spune-i, deci, să-mi ajute. Și, răspunzând, Domnul i-a zis: Marto, Marto, te îngrijești și pentru multe te silești, dar un singur lucru trebuie; iar Maria partea cea bună și-a ales, care

nu se va lua de la ea. Și, când zicea El acestea, o femeie din mulțime, ridicând glasul, I-a zis: Fericit este pântecul care Te-a purtat și fericit este pieptul la care ai supt! Iar El a zis: Așa este, dar fericiți sunt și cei ce ascultă cuvântul lui Dumnezeu și-l păzesc pe el.

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Slavă..., **glasul al 2-lea:**

Părinte, Cuvinte și Duhule, Treime în Unime, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea

îndurărilor Tale, curățește fărădele-
gile noastre.

Și stihurile acestea, glasul al 6-lea:

Podobie: Toată nădejdea...

Ajutorului omenesc nu ne
încredința pe noi, Preasfântă
Stăpână, ci primește rugăciunea
robilor tăi, că necazurile ne cu-
prind și nu putem răbda săge-
tările diavolilor; acoperământ nu
ne-am agonisit nicăieri unde să
scăpăm noi, păcătoșii, pururea
fiind biruiți; mângâiere nu avem
afară de tine, Stăpâna lumii.
Nădejdea și folositoarea credin-
cioșilor, nu trece cu vederea rugă-
ciunile noastre, ci le fă de folos.

Nimeni din cei ce aleargă la
tine nu iese rușinat, Născătoare
de Dumnezeu Fecioară; ci,
cerând dar bun, primește dărui-
rea către cererea cea de folos.

Ajutătoarea celor necăjiți, întărirea celor neputincioși fiind, izbăvește pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, pacea celor din războaie, liniștea celor înviforați, singura folositoare a credincioșilor.

Preotul zice: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău (**vezi pag. 27**).
Strana: Doamne, miluiește (**de 12 ori**),
apoi preotul rostește ecfonisul: Cu mila și cu îndurările și cu iubirea de oameni... **Strana:** Amin. **În lipsa preotului, se zice** Doamne, miluiește (**de 12 ori**) și se continuă Canonul:

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

Tinerii evrei, cu îndrăzneală au călcat în picioare văpaia cuptorului și focul în rouă l-au schimbat, cântând: Binecuvântat ești, Doamne Dumnezeule, în veci.

De Dumnezeu Născătoare, ceea ce ai născut Lumina, pe

mine, cel întunecat în noaptea păcatelor luminează-mă tu, ceea ce ești locaș al Luminii curat și fără prihană, ca să te slăvesc cu dragoste pe tine.

Acooperământ fii, Fecioară, și folositoare, sprijin și laudă mie, celui golit acum de tot ajutorul, puterea celor fără de ajutor și nădejdea celor fără de nădejde!

Slavă...

Cu tot sufletul și gândul și inima și buzele, te slăvesc pe tine, îndulcindu-mă de darurile tale cele mari. Și strig, o, bună-tatea ta și nenumăratele tale minuni!

Și acum...

Caută cu ochiul tău milostiv și cercetează întristarea pe care o am, și de cumplitele nevoi și de vătămare și de primejdii și

de ispite izbăvește-mă, cu nemăsurată mila ta.

Cântarea a 8-a:

Irmos: Pe Dumnezeu, Cel ce S-a preaslăvit...

Pentru milostivirea milei tale, Fecioară, nu mă trece cu vederea, preacinstită, pe mine cel înecat în furtuna valurilor lumești, ci dă-mi mână de ajutor mie, celui supărat de chinurile vieții.

Împresurări, necazuri și nevoi m-au aflat, curată și primejdii ale vieții și ispite de pretutindeni m-au înconjurat. Ci, ajută-mi și mă sprijinește, cu acoperământul tău cel puternic.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Întru furtuni să te aflu pe tine
liman, întru întristări bucurie și
veselie, în boli grabnică tămă-
duitoare, în primejdii ajutoare și
în ispite folositoare.

Și acum...

Bucură-te, scaunul Domnului
cel în chipul focului! Bucură-te,
năstrapă dumnezeiască și de
mană primitoare! Bucură-te,
sfeșnic de aur și făclie nestinsă!
Bucură-te, slava fecioarelor și a
maicilor podoabă de laudă!

Irmosul:

Să laudăm, bine să cuvântăm și să
ne închinăm Domnului, cântându-I și
preaînălțându-L întru toți vecii.

Pe Dumnezeu, Cel de S-a preaslăvit
în muntele cel sfânt și în rug a arătat lui
Moise taina pururea Fecioarei, lău-
dați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Înfrișoșatu-s-a tot auzul de nepusa lui Dumnezeu pogorâre; cum Cel Preaînalt de bunăvoie S-a pogorât până și în trup, din pânțele Fecioarei făcându-Se om. Pentru aceasta, pe Preacurata Născătoare de Dumnezeu, credincioșii o mărim.

Către cine altcineva voi scăpa, curată? Unde voi alerga de aici și mă voi mântui? Unde mă voi duce? Și la cine voi afla scăpare? Pe cine grabnică folositoare? Pe cine în ne cazuri ajutătoare? Spre tine însăși nădăjduiesc; întru tine singură mă laud și spre tine îndrăznind, alerg.

Mireasă a lui Dumnezeu, nu este cu puțință a număra măririle tale și a spune adâncul cel neurtat al minunilor tale celor

mai presus de minte, care pururea sunt dăruite celor ce cu dragoste te cinstesc pe tine și cu credință ți se închină, ca unei adevărate Născătoare de Dumnezeu.

Slavă...

În cântări de mulțumire slăvesc și cinstesc nemăsurata milă și puterea ta cea multă tuturor o mărturisesc și facerile tale de bine, pe care le-ai revărsat asupra mea, le propovăduiesc și le măresc cu sufletul și cu inima și cu gândul și cu limba, totdeauna.

Și acum...

Primește rugăciunea mea cea sărăcăcioasă și plânsul și suspinul și lacrimile mele nu le trece cu vederea. Ci mă sprijinește ca o bună și cererile mi le împli-

nește. Că toate le poți, ca o Maică a Stăpânului Dumnezeu, Celui atotputernic, numai de vei căuta spre a mea ticăloasă smerenie.

Și îndată cântăm: Cuvine-se cu adevărat... și celelalte, ca la Paraclisul întâi (pag. 33-41), iar înainte de otpust rostim această:

RUGĂCIUNE CĂTRE PREASFÂNTA NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU

Ceea ce singură ești bucuria celor necăjiți și ocrotitoarea celor nedreptățiți, mângâierea celor ce plâng și ajutorătoarea celor neajutorați, cercetătoarea celor neputincioși și acoperământul și sprijinul celor ce se chinuiesc; liman celor înviforați

și toiag orbilor, povățuitoare celor rătăciți și scăpare tare a celor din nevoi, Născătoare de Dumnezeu, cu totul fără de prihană ia aminte la această ticăloasă și netrebnică rugăciune a mea, pe care o aduc ție, întru strângerea inimii, și mă izbăvește de viforul cel rău al gândurilor. Scapă-mă pe mine din somnul cel greu care mi s-a pricinuit mie din lenevie și depărtează de la mine trândăvia cea cumplită. Izbăvește-mă de tirania cea amară a demonilor și mă smulge din obiceiul cel rău al patimilor. Și precum știi, mântuiește-mă pe mine, netrebnicul tău rob, cel ce întru tine, după Dumnezeu, mi-am pus nădejțile mântuirii mele. Dă-mi mie, Preacurată, cu osârdie să

împlinesc poruncile Fiului Tău și Dumnezeului nostru, și să păzesc întotdeauna așezămintele Lui cele mântuitoare. Și mă întărește ca să întâmpin doxologiile Lui cele bineprimite, cu cuget veghetor și cu minte trează. Că întru tine, pricinuitoarea bunătăților și ajutătoarea mea nădăduind, aduc această cerere. Deci, să nu cad din nădejdea cea către tine, Preacurată, nici să mă întorc umilit și rușinat. Ci să aflu prin tine, de Dumnezeu dăruită Stăpână, degrab, împlinirea cererilor mele. Ca totdeauna, ca pe o ajutătoare tare a noastră, a păcătoșilor și împlinitoare a cererilor noastre, să te laud și să te măresc pe tine, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi preotul face otpustul mic. În lipsa preotului, încheiem, zicând:

Stăpână, primește rugăciunea robilor tăi și ne izbăvește pe noi din toată nevoia și necazul.

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

TIPOGRAFIA CĂRȚILOR BISERICEȘTI

Intr. Miron Cristea nr. 6; sect. 4, 040162, București
Telefon: 021.335.21.29; 3352128; Fax: 021.335.19.00

www.editurapatriarhiei.ro
editura@patriarhia.ro